

Луч солнца

Светить всегда, светить везде, до дней последних донца, светить — и никаких гвоздей! Вот лозунг наш — и солнца

Периодическое издание 5-А класса. № 2 2017г.

21 лютого— Міжнародний день рідної мови

Історія свята, на жаль, має дуже трагічний початок. 21 лютого 1952 року у Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день у Бангладеші став днем полеглих за рідну мову.

Минуло багато років. Аж у жовтні 1999 року на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запропоновано Міжнародний День рідної мови як привід для роздумів та зосередження уваги на мовному питанні. Оскільки з 6 000 розмовних мов світу близько половині загрожують зникнен-

ня, ЮНЕСКО прагне підтримувати мову як ознаку культурної принадлежності особи. Окрім того, організація вважає, що вивчення іноземних мов та багатомовність є ключами до взаєморозуміння та взаємоповаги. Причиною «смерті» мови стають війни, депортациі, змішування мов і, більшою мірою, глобалізація.

Починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в Україні.

Звичайно, треба знати багато мов, бо, як говорив М. Рильський, скільки людина знає мов, стільки разів вона людина, але рідну мову знати — зобов'язана!

Корабльова Поліна РІДНА МОВА

Спитай себе, дитино, хто ти є,
І в серці обізветься рідна мова;
І в голосі яснім ім'я твоє
Прояє, наче зірка світанкова.
З родинного гнізда, немов пташа,
Ти полетиш, де світу далечизна,
Та в рідній мові буде вся душа
І вся твоя дорога, вся Вітчизна.
У просторах, яким немає меж,
Не згубишся, як на вітрах полова.
Моря перелетиш і не впадеш,
Допоки буде в серці рідна мова.

Д. Павличко

Запорожский учебно-воспитательный комплекс № 19

Учредитель:

коллектив 5-А класса

Главный редактор: Харенко Т.И.

Заместитель главного редактора: Литовченко Даща

Корреспонденты: Кораблева Полина

Фотографы: Корниенко Лера,

Верстальщик Кораблева Полина.

Модератор электронной версии Кораблева Полина.

В этом выпуске:

**21 лютого— 1
Міжнародний день рідної мови**

День святого Валентина 2

Мобільний телефон: этика использования 2

Масляна 3

Братя наши менші 4

15 февраля 4

День Святого Валентина

13 февраля у нас прошел классный час, посвященный Дню святого Валентина. Мы посмотрели презентацию об истории этого праздника. Оказывается, существует несколько версий относительно происхождения праздника.

Первая история гласит, что во времена правления жестокого римского императора Клавдия II, его легионы вели постоянные войны.

Чтобы поддерживать боевой дух собственных войск агрессивный полководец запретил легионерам вступать в браки, считая, что наличие семейных уз отвлекают воинов от ратных забот о величии Империи. Но в имперском городке Терни жил епископ Валентин, который вопреки воле владельца венчал всех желающих. Воинственный правитель, узнав о нарушении собственного указа, казнил непокорного.

Вторая версия гласит, что этот же, давший обед безбрачия, христианский священник помимо тайных венчаний, практиковал медицину. Его история рассказывает, что к нему обратился тюремный надзиратель с просьбой, чтобы священник исцелил его дочь от слепоты. Валентин несколько дней давал болящей девушке лекарства, но как-то безуспешно. Настал момент, когда его за тайные венчания посадили в темницу, чтобы казнить на следующее утро - 14-го февраля. Сидя в темнице, священник Валентин написал романтическое признание в любви дочери тюремщика. Та, получив послание только после его казни, неожиданно прозрела. Это и была первая в истории валентинка епископа, написанная 14-го февраля.

Обе истории замечательные, ведь они заставляют нас задуматься о том, что в жизни человека нельзя без любви: без любви к близким, друзьям и даже животным. Нам очень понравилось, что англичане в день святого Валентина поздравляют не только людей, но и своих «братьев меньших» - животных. Мы тоже решили последовать этому примеру.

Так уже повелось, что 14 февраля все друг друга поздравляют «валентинками». Мы первыми разместили свои «валентинки» на стенде. Вот такие мы молодцы!

Литовченко
Даша.

Мобильный телефон: этика использования

28 февраля наш воспитательный час был посвящен мобильному телефону, а именно этике его использования. Вот что мы должны знать.

Мобильный телефон следует за нами повсюду. На протяжении всего дня и, даже, ночью для некоторых он остается необходимым инструментом, который служит нам как связь с миром. Он наш друг и наш враг, он учит нас полезным вещам и глупостям.

Всегда нужно следовать правилам приличия и этикета, которые связаны непосредственно с мобильным телефоном.

Когда вы выбираете себе рингтон, помните, что он не должен вводить окружающих в беспокойство или тревожить.

Если приходится разговаривать по мобильному телефону в общественных местах или при большом скоплении людей, то следует это делать максимально тихо и коротко.

Следует следить за уровнем громкости рингтона, когда вы находитесь в общественных местах и когда вы сидите дома. Нельзя пользоваться мобильными средствами, которые вам не принадлежат либо давать номер телефона без разрешения его владельца.

Фотографировать или снимать на видео также следует с осторожностью, уважая личную жизнь окружающих. Перед съёмкой необходимо спросить разрешение у тех, кого вы снимаете.

Мобильный этикет может сказать многое о человеке, ведь соблюдая мобильный этикет, он вероятнее всего соблюдает и другие правила хорошего тона.

Кораблева Полина

Масляна

Традиція святкувати Масляну сходить корінням до стародавніх часів язичництва, коли наші предки пов'язували початок нового року з сільсько-господарським календарем і радісно зустрічали до-вгоочікувані весняні дні. З цим святом нерозривно пов'язана традиція пекти млинці, які із-за кольору і форми ототожнюються народом з ласкавим сонечком. Масляні обряди покликані прогнати зимові холоди, ззвати весну, розбудити природу від сну і повернути людям сонячне тепло. Друга складова свята — поминання предків, які можуть заступитися за долю живих у світ мертвих, дати їм захист від злих сил і недуг. Саме тому перший із спечених млинців господина обов'язково повинна віддати бідним — з проханням помолитися за померлих.

Особливості свята

Згідно з церковним вимогами, у дні святкування не рекомендовано їсти м'ясні страви. Стіл може включати їжу, приготовану на основі риби, молочні страви і, звичайно ж, млинці з різноманітними начинками — допускається сир, ягоди та гриби. На Масляну здавна прийнято влаштовувати народні гуляння з конкурсами, катанням на санях, хороводами та піснями. На ярмарках облаштовують балагани з виставами, організовують карнавальні ходи, а народні ремісники продають свій товар.

Кожен день масляного тижня має свою назву, що визначає його традиції та обряди.

Понеділок — «Зустрічі». В цей день заміжні жінки виrushали в гості до батьків, а ввечері до них приїдувалися і свекор зі свекрухою. В цей же день всім селом виготовляли опудало зими, яке вдягали в старі одягу і возили по вулицях.

Вівторок — «Загравання». Це день, в який традиційно дивилися наречених, сваталися і знайомилися з майбутніми родичами, називається «Загравання».

Середа — «Лакомка». Саме в середу зять обов'язково повинен сходити до тещі на млинці.

Четвер — «Розгул» - найбільш веселий день Масляної, який недарма має таку назву — саме з четверга починалася Широка Масляна, розгорталися

народні гуляння і припинялися будь-які роботи.

П'ятниця — день, коли зять повинен був проявити гостинність і запрошені на млинці тещу.

Субота — «Посиденьки зовиці». Для заміжніх жінок у цей день наставала час запросити в гості зовиць і мужнину рідню.

Неділя — «Проводи». Кульмінація святкування наступала в недільний день, який також носить назву «Прощена неділя». Обов'язкові традиції цього дня — звичай просити прощення за можливі образи, поминання покійних та урочисте спалювання опудала зими. Попіл, що залишився від обрядового вогнища, розвіювали на полях, закликаючи урожайний рік.

Ми теж певною мірою долучилися до святкування масляної. В понеділок на виховній годині ми подивилися презентацію, яка познайомила з традиціями святкування масляної нашими пращурями. Інша презентація познайомила з варіантами млинців, точніше з варіантами начинок. І ми вирішили теж відсвяткувати масляну всім класом.

Отож у п'ятницю, 24 лютого, після уроків ми зібралися за великим столом, уставленим різними варіантами млинців.

А щоб час пройшов цікаво, ми ще влаштували гру-змагання «Бій кораблів». Змагалися ко-

манди двох кораблів — "Титанік" і "Чорна пе-рлина". Склад команд нічим не відрізнявся від справжніх, і у кожного члена команди були свої конкретні завдання. Капітани повинні були не тільки вміло керувати своєю командою, але ще й виявити свої знання морської справи.

Більш ерудованими і спритними виявилась

команда "Чорної пе-рлини", якою керувала Литовченко Да-ша, на їх рахунку 14 балів, а у команди-суперника "титаніка" - 9.

Кузьменко Аня

Братья наши меньшие

Эту рубрику мы решили присвятить “братьям нашим меньшим”, то есть животным, которые живут рядом с нами и зачастую действительно становятся нам такими же родными, как братья и сестры. Да и как не любить этих пушистых и гладкошерстных, спокойных и непоседливых, ласковых и не очень, но таких забавных животных! И всегда нужно помнить слова Экзюпери: “Мы в ответе за тех, кого приручили!”

Итак, первая встреча с Жорой.

Жора

у меня есть собака Жора. Ему уже три года. Я была очень рада, когда папа принёс его. Это был маленький, пугливый щенок, которого папа спрятал

за пазухой, чтобы он не замерз по дороге. Почему-то сразу я подумала, что папа принёс собаку, чтобы я с ней сфотографировалась. Но когда я узнала, что теперь этот щенок мой, радости не было предела! Конечно, я понимала, что собака—это не только красивое и умное животное, но еще и друг, который будет требовать моего внимания и времени. Но меня ничто не пугало.

Сейчас Жора—взрослый, серьезный пес, хотя иногда ведет себя ну совсем не по-взрослому. Например, когда Жору только покупашь, вытрешь, он начинает бесится: бегает по квартире словно сумасшедший. Жора—полноправный член нашей семьи, поэтому и спит он на диване, с нами.

Мой собака Жорик — настоящий обжорик., от любымого блюда не оттащишь.

И хотя я хозяйка Жорика, но гулять с ним не люблю, уж очень не хочется вставать рано с теплой постели. Но любишь или не любишь— это второй вопрос. Главное слово—надо.

Литовченко Даша

15 февраля

15 февраля 1989 г. 28 лет назад завершился вывод советских войск из Афганистана. Многие историки и аналитики считают войну в Афганистане самым жестоким и кровопролитным военным конфликтом, развернутым после Великой Отечественной войны.

Ведь сколько человеческих судеб перемололи жернова этой войны!

Вспомним всех, и живых и ушедших!

Забыть Афган? Нет невозможно,
Где полз, когда-то осторожно,
Кого ты защищал, солдат?
И кто в войне той, виноват?
Забыть сумеешь ты едва ли,
Место, где друзья погибали,
Где лилась лавиной наша кровь,
Из ребят непознавших любовь...

Забыть Афган?
Но он тебе ночами снится,
И сердце бьётся словно птица,
Ты там ведёшь незримый бой,
В страстиах чужого Афгана...
.....и с искалеченной судьбой!
НО помни ДРУГ! Мы все с тобой!

Л. Гржибовская

